

Samtidig med at Landbrugsministeren begærer Landvæsenkommissionen nedfat, foranlediger den nævnte Minister, at Rystinspektørens Forslag fremlægges til almindeligt Efterhyn hos Kommunalbestyrelserne i de til Havet grænsende Kommuner.

§ 3.

Ved Sagens Behandling for Landvæsenkommissionen følges Reglerne i Lov om Landvæsenkommissioners og Overlandvæsenkommissioners Sammensætning og Forretningsgang m. m. af 30te December 1858, dog med følgende Endringer:

Indkaldelsen sker kun ved offentlig Bekendtgørelse, der indrykkes 3 Gange i de i Amtet mest udbredte Blade, hvorhos det paahviler Landvæsenkommissionens Formand ved Opflag, Læsning til Kirkestævne i de til Havet grænsende Sogne eller ved andre formaalstjenlige Midler at bringe Bekendtgørelsen til almindelig Kundskab. Indkaldelsen, der udstedes med mindst 14 Dages Barsel, regnet fra sidste Bekendtgørelse i Bladene, skal indeholde en Tilfendegivelse om, at det af Rystinspektøren udarbejdede Forslag om Rystfredning er henlagt til almindeligt Efterhyn paa den i § 2 bestemte Maade og Opfordring til dem, der maatte føle deres Interesser berørte ved de paatænkte Foranstaltninger, til at møde og varetage deres Løb under Forretningen.

En Genpart af Indkaldelsen skal straks tilstilles Rystinspektøren ved anbefalet Brev.

Indkaldelse til at paahøre Afgørelse af Kendelse sker ligeledes kun ved offentlig Bekendtgørelse, der indrykkes 1 Gang i de samme Blade, hvori Indkaldelsen til Forretningen har været indrykket.

Førligsmægling for Landvæsenkommissionen bortfalder.

§ 4.

Naar det ved Kendelse af Landvæsenkommissionen er afgjort, i hvilket Omfang Forbud i Henhold til nærværende Lov vil være at udstede, skal Rystinspektøren snarest muligt og uden Henhyn til mulig Paakaanke af Kendelsen (§ 5) foranstalte de Ryststrækninger, der ifølge Kendelsen skulle fredes, behørig afmærkede. De nærmere Regler for Afmærkningen, der saavidt mulig skal foregaa paa en for hele Landet gældende ensartet Maade, fastsættes af Landbrugsministeren. De paagældende Bødsjere skulle være pligtige til at taale, at de fornødne Mærker opsættes paa deres Grund og give det offentlige Udgang til at opsætte og vedligeholde Mærkerne. Naar Afmærkningen har fundet Sted, skal Rystinspektøren til Landbrugsministeren indsende en Udskrift af Landvæsenkommissionsforretningen samt en Beskrivelse af den Maade, hvorpaa de Ryststrækninger, der skulle fredes, ere blevne afmærkede.

Landbrugsministeren udsteder derefter Bekendtgørelse om Rystfredning i vedkommende Amt, hvilken Bekendtgørelse vil være at optage i Lovtidenden. Bekendtgørelsen, der skal være i nøje Overensstemmelse med den affagte Landvæsenkommissionskendelse, skal indeholde en Angivelse af den af Rystinspektøren foretagne Afmærkning af de fredede Ryststrækninger. For saa vidt Bekendtgørelsen forbyder Borttagelsen af Sten, Ler, Sand og Grus fra Strandbredden, skal den forkyndes vedkommende Ejer ved Stævningsmændene og derhos tinglæses og noteres paa den paagældende Ejendoms Folio i Registeret til Støde- og Panteprotokollerne. For Tinglæsningen erlægges intet Gebyr.

§ 5.

Enhver, der har givet Møde for Landvæsenkommissionen, har Ret til at paakanke dennes Kendelse for Overlandvæsenkommissionen. Med Henhyn til Sagens Ind-